

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кажды русскихъ снгтв) о 5-й год. цен. Литер додатокъ «Библиотека наизнам. позвестій» выходитъ по 2 печат аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця. Редакція: «Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи засвѣтаются лишь на почернѣніе застороженіе отъглашено» принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣль однѣ строчки печатной, въ рубр. «Надсолано» по 20 кр. въ Рекламація неопечатаній вѣлько бѣль порта. Предплату и искривы признають: У Львовѣ Адміністрація «Дѣло». У Вѣдни Наполеонstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Duke, Klemmstrasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Наполеонstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Париже Agence Наполеонstein & Vogler. Редакція «Киевскіхъ Старинъ» въ Киевѣ, поочной урядѣ и «Газетѣ Бюро» В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Радиц 9.

ДѢЛО

Не легковажно пытшишоп хвилъ!

V.

Наибольше розширеюю и найпопулярнѣю середъ Русиновъ институцію кредитовою для селянъ буда доси институція громадскихъ касъ позичковыхъ. Треба поднести, что до популяризаціи касъ позичковыхъ мѣжъ пародомъ причинився даже богато нашъ патріотъ-ветеранъ о. Стефанъ Качала, поясниши еи въ популярній книжочцѣ (выданій «Просвѣтою» колькома накладами), «Що пасъ губить а що наїть помогти може?» и подавши формулярѣ протоколу ухвали громадской, статута и списъ потребныхъ книжъ для порядного дѣловодства громадской касы позичковой. Товариство «Просвѣта» зъ своей стороны пришло тутъ въ помѣбъ, выготовивши печатаній формулярѣ на потребній книги.

Институція громадскихъ касъ позичковыхъ показалася нащимъ патріотамъ найпрактичнѣю. Богато громадъ мали якісь маєтокъ и той обертало на касу, а коли не будо маєтку громадскому, то громади складали добровольній датки на основаніе фонду позичкового. Була надѣя, что при поряднѣй господарцѣ касы будуть возрастати, оберти велікими капиталами и стануть великою замомогою для селянъ-хлѣборобовъ. Въ статутѣ будо сказано, что громадска каса позичкова «має удѣлати позичокъ грошевихъ громадиамъ, котрій: 1) зъ причини нещастныхъ слу чаївъ подъупали такъ, що для удержанія государства потребують подпомоги на закупію товару, на засѣвъ, на поставленье будничківъ або щобъ высвободитися зъ лихварскихъ довговъ; 2) котрій бажають поднести на высній степень свою господарку; 3) котрій займаються пожиточна торговлею або промысломъ». Зъ наведеныхъ словъ бачимо, якъ прекрасніи цѣли ставлено громадскимъ касамъ позичковымъ, якъ рожевій привязувано до нихъ надѣя!

Але якъ кожда прекрасна сама собою и благородна інтенція може бути при переведженю еи въ дѣло звишена, такъ сталося и съ громадскими касами позичковими. Тіи касы, засновувани на подставѣ закона о това-

риствахъ зъ р. 1867, мусить стояти підъ и въ широ-сердечній прихильности для економічного підднаглена народу немаю потрудилися, — що тая інституція не розвинулася и не розвивається пынѣ такъ, якъ ю по винна. Не вина тутъ, певно, нашихъ патріотовъ, а вина тихъ проклятихъ относить нашихъ, середъ котрьхъ кожда гадка, вимѣренна на self-help руского народу, стрѣчає якъ найбільший перешкоды а не видѣть руки помочнои зъ пѣ бѣки, павѣть зъ такои стороною, зъ бѣки помочь повинна выходити...

Нынѣ громадскій касы позичковій, якъ інституція въ засадѣ дуже хосеній и практичній, можуть при всѣхъ вибѣшихъ, бѣть сами громади пезависимыхъ пріязніихъ усююахъ, заводитися только тамъ, де громада, якъ цѣлость взята, есть просвѣчена, свѣдома своїхъ правъ и певна того, що буде въ силѣ опертися всякимъ впливамъ, котрій ю пынѣ чи завтра захотѣли си права автономічній зробити илюзоричними. Въ тихъ громадахъ, що ю пынѣ, коли нема громадскихъ касъ позичковихъ, они повинній засновуватися на підставѣ закона зъ 1867 р. Въ пынѣніяхъ скрутніхъ для нашихъ селянъ-хлѣборобовъ часахъ громадскій касы позичковій можуть дешевиль дрѣбнимъ кредитомъ чипиги велику користь нашему селянству.

Послѣдніми часами самі селяне наши, зрозумівшіи тії пами повыше наїчній перешкоды, супротивъ котрьхъ благородна и спасення цѣлі інституції громадскихъ касъ позичковихъ буває або зовсімъ ударенивально або збочуваною, — що-разъ більше заявляють охоты заводити по громадахъ приватній касы позичковій, на основѣ закона зъ 1867 р., т. е. не обчислений на зыскъ, а въ цѣлі запомоги підъушавшихъ громадянъ-господаревъ. Дивлячися на тую рѣбъ зъ якою хоте погляду, не то зъ руско-пародного, але зъ краевого и державного политично-конституційного, и зъ економічного, — кождый повинній тымъ объявомъ самопомочи нашого селянства только радуватися и приходить ему широ въ помѣбъ. Зруйнувало наші села жидовска лихва, а що було трохи солидніше, десяткували башки своими за конно-лихварскими процентами, а пынѣ, коли недобитки зъ того лихолѣтия жидовско-банко-

вого хотять ратуватися, хто ю широмъ сердечнѣ не привнесиутъ тому и не сказавъ „щасти Вамъ Боже!“

А вже, що мы, руска інтелигенція, цѣлою душою ради організації самими селянами приватніхъ касъ позичковихъ, — але и тутъ не обходиться безъ перешкоды. А перешкода выходить бѣль ц. к. намѣстництва, котре такихъ касъ не хоче потверджувати на основѣ закона зъ 1867 року, а отсылає ихъ до приписовъ закона зъ 9 квітня 1873 р. о товариствахъ заробково-господарськихъ, — хотай, якъ сказано, приватній касы позичковій засновується безъ цѣлі якихъ-небудь зысківъ для членівъ, більше якъ товариства гуманітарій, и зовсімъ не можна ихъ подтагати підъ законъ зъ р. 1873.

Справа ся сперлася пынѣ о министерство, якъ може бути, опресъ еще и о трибуналѣ адміністраційний. Ми съ нетерпеливостю вижидаємо рѣшення сеї справы, а яке она має значеніе и зъ якихъ мотивівъ та на якій основѣ ц. к. намѣстництво ставить перешкоды засновуваню приватніхъ касъ позичковихъ нашими селянами, — о тѣмъ поговоримо основнѣше слѣдуючимъ разомъ.

Видѣль товариства політичнаго „Народна Рада“

подає до вѣдомості всѣхъ П. Т. Интересованихъ, що льокаль Товариства находитися при улиці Скарбківській, ч. 2, I. поверхъ. Тамъ кождый, хто має дѣло до Товариства, може залагодити его съ головою Товариства, его заступникомъ и секретаремъ.

(Всі письма и посылки пересыланія почиго до Товариства — наколи не адресованій спеціально на імя котрого-небудь зъ членівъ Видѣлу „Народної Ради“, — має зъ уповномоченії Видѣлу отбирати проф. и посоль Юліана Романчука, заступник предсѣдателя, мешкаючимъ въ той же домѣ, де вистится канцелярія Товариства.)

Рѣвно-жъ Видѣль „Народної Ради“ подає до вѣдомості всѣхъ Русиновъ галицкихъ свою ухвалу:

Бачучи зъ численніхъ справоздань зъ

РУСИНЫ

підъ взглядомъ етнографичній, языковий, историчній и літературній.

Переклад статії А-ра Ом. Огоновскаго.

(Дальше.)

3) Въ той часъ, коли всякий ворожій елементы дуже розотрокуючи впливали на розвѣ рускої литератури, видалившись Іванъ Котляревскій, котрій, одушевлений правдивимъ патріотизмомъ, гарній, милозвучный языкъ народного вибѣ до язика письменного. Симъ симільною своимъ подвигомъ зробивъ бѣль розвоювши рѣдної датературы нову дорогу и черезъ то ставъ основателемъ нового національнаго періоду въ рускої литературѣ. Котляревскій (родомъ въ Полтаву 1769, † 1838) написавъ переліцівани «Енеїду» и дій драматичній штуки: «Натали Полтавка» и «Москалъ чардиникъ». Въ «Енеїдѣ», повнѣ правої українського гумору, суть предметъ терпкимъ сатиръ козаківъ, котрій морально будо визвѣ ушалъ. Пoetъ бажавъ черезъ предстащеніе моральнихъ улоюостей закрѣпошенихъ потомківъ колишніхъ вольніхъ лицарокъ ко-важавъ причинитися до розбудженія у нихъ самовѣдомъ и спонсона людскаго достоинства. Онь тишивъ ще добре стару лицарку олаву своихъ предківъ, дяяго и отчущувавъ тажкій бѣль надъ тымъ, що оставки козаківъ бѣль арублованія Запорожскія Січі буди байдужніи наїти на споминку про колишню велику олаву. То-же ходило о те, щобъ за волку цѣну народну масу морально здвигнути. Котляревскій бувъ-бы сю задачу въ повній спонсивавъ, коли бѣль жало овсянъ

тири бувъ звернувъ не только противъ потомківъ колишніхъ простыхъ козаківъ, але такожъ противъ богатихъ потомківъ козацкихъ верховниковъ, жіючихъ въ роскошахъ. Та школа, що се новотнє панство було пошановаве въ его традиції; поєсть не мѣгъ бѣважитися поставити підъ бичъ сю нову генерацію шляхти, отчужжену (мало)-рускій народності. Але на волкій способъ отоль за народнімъ принципомъ и для того въ «Натали Полтавкѣ» підносигъ свѣтлій сторони той класъ, котори блуды и уломности строго скартавъ въ «Енеїдѣ». Однакожъ головною заслугою Котляревскаго есть то, що бѣль народный відомъ, соктами лѣтъ занедбаній, зробивъ письменній языкомъ и въ своихъ одушевляючихъ письмахъ лишивъ прикладъ для наслѣдованія наступаючимъ генераціямъ. И такъ колькохъ слідуючихъ письменниківъ справдѣ наслѣдували способъ писання Котляревскаго, и. пр. Петро Артимовскій-Гулакъ, Михайлъ Макаровскій и Порфирий Кориандерскій. Ба наїти высоко-уталантований Григорій Квѣтка-Основяненко въ своихъ сповѣданіяхъ мѣсяція виступаючу сентиментальнію Котляревскаго взяли зъ «Натали Полтавки».

Великанський памѣръ Котляревскаго, здвигнути вибѣ упавшу масу народу, ослігнувъ по найбільшій частині геніальній Григорій Квѣтка. Онь родився 1778 р. въ Основѣ коло Харкова и дяяго прибравъ себѣ прозвище «Основяненко». Хочъ и походивъ бѣль зъ давнаго шляхотокого роду, однакожъ бувъ далекій вѣдь мажеръ збаблони аристократіи и прилягъ до природного житя селянъ. Тутъ впадавъ бѣль глибину чувствъ и

суть душевного житя той класъ народу. Для того описує бѣль въ своихъ сповѣданіяхъ вишишь становищъ невідомий свѣтъ ідеальнихъ душевихъ обогаєній, майстерскою рукою малює найкрасішій образъ ідеального сельского житя, та мѣжъ тимъ вказує на ототрашакчій прикладъ безкраїнного буйня людоківъ пристрастей. Мажеръ 14 рускими его творами того рода визначається особливо по вѣдомості «Марула». Сей високо-талантливий письменникъ заодужився для добра своихъ земляківъ тимъ особливо, що впровадивъ останки козаківъ, отверненій бѣль видовища воєннихъ дѣлъ, въ новий свѣтъ супокойного родинного житя, въ котрому они могли утрату свободы лекше перенести. Колиже бѣль сю класу народу въ частії походивъ съ ею долею, принаймнѣ де що такого до вибѣ просвѣти и въ той цѣлі наїти (1839) свої «Ласты до любезніхъ земляківъ». Квѣтка пробовавъ свого таланту и на полі драматичній. Уваги гдѡно есть его комедія «Шельменко денщикъ», въ котрой представлена моральна немочь вишишь становищъ України. Надто писавъ бѣль богато дѣль и въ російському языцѣ та заявивъ свої таланти маже у волхъ галуахъ людоковъ умѣтності. Онь померъ въ Харковѣ р. 1843.

Сей Квѣтко розпочатий нарямъ розвою рідної литератури продовжавъ дальше Марко Вовчокъ. Се псевдонімъ жіночина, Марія Марковичъ, котра скопливе житя народне зъ ею реальнаго боку. Вовчокъ описує въ своихъ сповѣданіяхъ долю житя козаківъ такъ промяючо, такъ вѣрно и правдиво, що ихъ скорше можна брати за продуктъ народної словесності, якъ за твір женщини жіючої въ кругахъ вишишь. Описы

жіночихъ характерівъ въ сповѣданіяхъ Вовчка підъ кождымъ взглядомъ пречудовій, а сподобъ писання взагалі, якъ підъ взглядомъ рѣчевими такъ и языковими еднівами въ своїй родѣ.

Тычакомъ коли вище наведеній писатель популярними описами соціальнихъ обстановокъ ставила своїхъ земляківъ морально здвигнути, боровся найбільшій рукої поетъ, Тарасъ Шевченко (1814—1861) за найвишій ідеї любові батьків. Шевченко, завзятый ворогъ деспотизму и тиранії, проповѣдувавъ свободу и просвѣтутъ на основѣ народної. Будучи синомъ крецака, бѣль вже зъ першої молодості падавъ непріятелю до вояжного гніту людокости, а коли въ р. 1838 за стараніємъ своїхъ почитателівъ дѣставъ волю, обривавъ свого духа въ академії штуки въ Петербурзѣ и стыкаючися съ учеными мужами и знатніми письменниками. Свої перші поезії видали бѣль 1840 р. и заг. «Кобзарь» и здобувъ бѣль олаву знаменитого лірика. Найкрашій творы его генія (якъ «Іванъ Гусь», «Невольникъ», «Кавказъ», «Сонъ», «Дружне посланіе», и ін.) вишилися 1844—1847. Тодій зверувавъ бѣль межи овоними одномышленниками, Костомаровыми, Вільнеромъ, Артимовскими-Гулаками и другими, котрія заложили політичесе товариство підъ іменемъ братотва славянськихъ вишишь Киприана и Методія. Программою того товариства було: 1) Вилювободженіе славянськихъ народівъ зъ-підъ верхъ венеції чужихъ народівъ. 2) Федерація подинокихъ славянськихъ племенъ. 3) Знесьеніе всякого підданьства и крепадства. 4) Устороненіе управляєній народівъ. 5) Свобода релігіївъ и віротерпимостъ. 6) Введеніе

могли бы дѣло залагодити. Тако выступленье згаданыхъ пословъ выклакало въ Париже велике обуреніе и маже вся праос домагалася, чтобы правительство разтгнуло надзбръ не только надъ отрядочными рабочими, але також и надъ тими, що от посольскими мандатомъ въ кишинѣ и вѣлькою картою єзды въ руцѣ выѣхали проповѣдувати розбѣй и ворохоби. Не забракло и другихъ скрайныхъ, котрій знову отрашно начали на парижу комуну за то, що важдася прїйти въ помбчь родинамъ страйкуючихъ. Розрухи въ Деказвиль вже притихли, але недоволеніе пробиваєся, ще всуды, де лишь подобній якъ тамъ суть обставини.

Маже рѣвночасно выбухли подобній непокой и въ Арггії, а именно въ околицѣ мѣста Бермингемъ и Менчестеръ. Кото Бермингемъ збралося було около 4.000 рабочниківъ и пустило до мѣста, де настави страшный переполохъ а якъ подобна сцена отгравалася въ Менчестеръ, мы вже доносили.

Рядомъ съ сими розрухами стаютъ найновійшіе розрухи въ Люнкѣ въ Бельгії. Люнкѣ есть такоже осердкомъ великого промыслу горничого, числитъ до 120.000 жителівъ и має багато фабрикъ и роботен. Розрухи розпоясалися тамъ минувшого тыждана. Зъ разу высупили самі роботники, во познѣшіе прилучилися до нихъ и маски народу зъ найнишою клявою. Для 18 с. м. напали они на мѣсто и почали все пищти; по-разбиваво богато скленовъ и кавярен, посыпавши окно и зрабовано богато приватныхъ дому. Товна переходила улицами середь окликів: Прочь съ капиталистами! Прочь съ буржоазію! Поляція и гвардія мусоби ужти зброй и богато людей убито и ранено; арештовано около 100 експедентовъ. Донерва позно въ ночи удалося поляція зробити въ мѣстѣ порядокъ. Шкода висноить до колька суть тысячевъ франковъ. Для 20 с. м. повторилися розрухи, арештовано знову богато людей и сконигновано войско. Якъ закончилася справа, треба чекати дальшихъ вѣстей; есть однакож обава, що подобній розрухи выбухнутъ и въ другихъ мѣстахъ Бельгії.

НОВИНКИ.

— Преосв. еп. Юліанъ Пелешъ задумує отвѣдати деканати станиславівській, тысменицькій, а якъ стане часу, и буковинській. Преосв. епископъ задумує під час візитації въ церквяхъ пропонувати.

— Зъ Богородчанъ. Поляки сильно озлоблені, що при поїздкахъ выборахъ до поїзовової Рады побѣдила Русина. До "Gaz. Narod." доносить, що противъ цѣлого выбору висноено протестъ, а особливо зверено увагу на фактъ, що до Ради вибрали два селяне и одинъ священикъ, котрій нѣбывало повиннѣ обовязокъ громадскихъ писарівъ. Якъ ми вже въ попередніхъ часахъ були подали, вибрали зъ сельської курії 5 рускихъ священиківъ и 7 селянъ. Зъ курії мѣской выбрано п. К. Калика, бурмистра мѣста Богородчанъ, п. Красуского, почитайстра, и б. живіт. Зъ курії большою посѣлості выбрали п. І. Шелінський, властитель добре, Швейтеръ и Фр. Гесовъ, директоры добре, п. І. Сколуба, Доминиканъ, К. Собота, нотаріусъ, В. Гловинський, бурмистръ зъ Солотвины и Ст. Янішевський, директоръ фабрики.

— Український театръ М. Кропивницкого заангажований — якъ доносить "Южанінъ" на 30 пред-ставлень до Парижа. Театръ має висхати вже 1 цвітня зъ Россії а 1 мая має почати вже давати представлення въ Парижі. Въ контрактѣ мали забезпечити театрови нашому 40.000 рублей и кошта подорожні 4.000 рублей. Сума таї має бути зложена вже напередъ въ банку. Театръ М. Л. Кропивницкого пробуває теперъ въ Одесѣ.

— На фондъ стипендійнаго імені Преосв. еп. Юл. Пелеша зобралося вже 500 зр. Стипендія призначена буде для студентовъ університетськихъ, котрі хотять осигнати степень докторокій. Стипендія увайде въ жити, коли фондъ нарости зъ скадокъ до 4.000 зр.

— Россійский часопис присвячуєть по причинѣ 25 тихъ роковин смерти Тараса Шевченка симпатичній згадки. "Русскій Курьеръ", одинъ зъ поважливішихъ россійскихъ дневниківъ (выходить въ Москвѣ), помістивъ въ 60. числі коротку живопись и спісъ діяківъ матеріалівъ до біографії поета, якій появляються въ печаті.

— Руска мѣщанска читальня у Львовѣ має бути небавомъ отворена.

— Рускій читальня. Для 13 л. сѣчня отворено нову читальню въ селѣ Вороновѣ, пов. товмач-кого.

— Руска консисторія въ Перемышлі вименувала о. Льва Готеровскаго своимъ делегаторомъ "Kolek golosovsъ".

— Отъ п. Евгена Олесницкого, конціїента адвокатскаго у Львовѣ и видавця руско-укр. Бібліотеки, одержуємо слѣдуюче заявлення: Вѣбъ тымъ П. Т. лицамъ, котрій просили мене о посерединнѣ въ спровадженю илюстрозованого видання "Гайдамакъ" Т. Шевченка, виданыхъ въ Петербурзѣ, що готовъ єсть піднітися сего посерединнѣ и спровадити жадане число примѣрниківъ "Гайдамакъ". — Цѣна одного примѣрника разомъ съ коштами спровадження зъ Петербурга до Львова висноїти 8 зр. 50 кр., которую суму зволять дотичній лиця зложити на мої руки піднадльше до 10 лат. цвітня 1886. — Евгений Олесницкий, ул. Словакоцкаго ч. 6.

— Заявленіе. Маю честь подати до вѣдомости п. Т. публіки, що я сего дня виступивъ въ комитету для несення помочи довжникамъ рустикального банку и о тобі завѣдоми въ предбѣдателя

того комитету, Ви. п. проф. Романчука. Львовъ д. 9 (21) марта 1886. — Іванъ А. Добринський.

— Оклади на поодинокій томи Историчної Бібліотеки, видалися по проф. Барбіньськимъ, можна дѣстати въ переплетничомъ закладѣ п. Слюбарского у Львовѣ.

— Зъ Лопушни пишуть намъ: Въ лѣсій лопушанському пов. бобрецкого найдовши мѣсцевий побережникъ обгризеній кости якоюсь незвѣстної особи жінкиного пола, о сколько можна догадати въ одеждѣ, косы и черепети — дѣвчини. Нещастна мусоба або замерзла, а потомъ дики єї розшарпали або може постигло єї яко ище нещастіе. Слѣдство судове розпочалося, особи однакож що не сконстатовано; не знати отже хто була нещастна и зъ откі походила. Кости найденій уложенію въ Бобрцѣ въ судѣ. — М. К.

— Маршалкомъ ради поїзовової въ Жидачевѣ вибраний п. Мих. Чайковський, властитель Жарави.

— Надзвіратель шкіль буде мати небавомъ кождый буковинський повѣтъ окремо. Министерство просвѣти видало буковинську Раду шкільну щоби предложила до іменовання надзвіральнихъ шкільнихъ для поїзовової въжницького, кимполюнгскаго, беретскаго и оторожинецького.

— Баронъ Піно, бувшій министръ торговли, родився 1826 р. въ Вѣдні. До правительства послужи въступивъ въ 1854 р. якъ урядникъ при медіяліанському намѣстнику, потому яко секретаръ министерства справъ внутрішніхъ. Въ р. 1870. здобавъ біль краєвий президента въ Буковинѣ. Товна переходила улицами середь окликів: Прочь съ капиталістами! Прочь съ буржоазію! Поляція и гвардія мусоби ужти зброй и богато людей убито и ранено; арештовано около 100 експедентовъ. Донерва позно въ ночи удалося поляція зробити въ мѣстѣ порядокъ. Шкода висноить до колька суть тысячевъ франковъ. Для 20 с. м. повторилися розрухи, арештовано знову богато людей и сконигновано войско. Якъ закончилася справа, треба чекати дальшихъ вѣстей; есть однакож обава, що подобній розрухи выбухнутъ и въ другихъ мѣстахъ Бельгії.

ровскій, капитанъ въ пенсії зъ Долини; о. Бержинський зъ Лиситич (за билетъ на концертъ).

— При зававѣ въ Велдже 80 кр. — Крѣмъ висноїши датковъ вилынуло що титуломъ чашу 185-50 зр.; титуломъ отсоткѡ 37-08 зр. (зъ тогъ 32-08 бѣ легату бл. п. Коссака); дохдѣ изъ концерту 55-36 зр.; при поїзовію дому буро-вого зобрало 24 зр., а додатково познѣшіе 2-47 зр.; за садовину 15 зр.; за матеріаль будовляній 27-87 зр.

Стань каси Товариства съ днемъ 1 сѣчня 1886 висноїши готівкою 82 зр. 11 кр.: въ цѣнніхъ панерахъ 63 зр., а на позичкахъ 68 зр. 17 кр. Въ сѣчніи въ лютомъ о. р. вилынуло готівкою 235 зр. 63 кр., а въ цѣнніхъ панерахъ 55 зр. 36 кр. Видано въ протигу сихъ двохъ мѣсяцівъ 275 зр. 51 кр. готівкою (а то выплачено торговли п. Лехицкого и Коотыркевича на рахунокъ побраныхъ товарівъ зелінъхъ 55 зр., за матеріаль лубовий на шахтахъ 23 зр. 76 кр., кнігарніи Мілера за друкъ бізнеси и на рахунокъ побраныхъ учебниківъ 24 зр., за роботы коло дому и матеріалівъ 17 зр. 54 кр., гонораріюмъ инженеріи 10 зр., на рахунокъ довгу въ касі здатковой въ Стрюю дано 120 зр., бізтекъ бѣ позичокъ заплачено 21 зр. 8 кр., на розсылку бізнеси 4 зр. 13 кр. — По потрученю видачкѣ висноїти отанъ каси съ днемъ 1 марта 1886 р. 42 зр. 23 кр. готівкою, 63 зр. въ цѣнніхъ панерахъ 123 зр. 53 кр. на позичкахъ.

Подаючи до прилюдної вѣдомості се спроваданіе Вид. складає вѣбъ Ви. Родимцамъ, що датками своїми причинили до зблъщення фондъ Товариства, щиро-сердечне спаси-Богъ и поручася надальше ласкавої памяти дорогихъ Земляківъ, сподіючись, що не откажуть своїми помочи, щоби Товариство могло чимъскоріше сплатити довги (до 1.200 зр.) и вже разъ приступило до отворення Бурамъ. — Огъ Видлу Рукою Бурамъ Стрюской. — Ст. Дубравський заст. предбѣдателя. — Юл. Федусевичъ, касієръ. — І. Вахнинъ, секретаръ.

— Галицка каса щадничя у Львовѣ мала въ 1885 р. въ касовому оборотѣ 5,715,256 зр. вкладокъ и звернула 5,642,114 зр. Фондъ резервовий каси за 1885 р. висноїши 113,878 зр. 63 кр. Зъ того роздѣлено яко запомоги для гуманітарнихъ товариствъ и інтернату о. Змартвихвостанцъ 7,000 зр.; зъ рускихъ інотитутівъ удѣлено лише для дѣвочого інотитута Василіянокъ у Львовѣ 200 зр. Занадто мало въ порівнянні до тихъ капіталівъ рускихъ, якими обертає каса!

— Смерть зъ причини загару. Въ Каплицяхъ одна молода родина повечеряла въ суботу въ вечеръ 6 л. марта и загорнула жаркій поїмъ зъ соломи въ піч, аби духи не угікъ, лягла спочивати, що спочивала за довго, бо ажъ о 10 год. въ неділю зауважали сусіди, що зъ тон хатини нѣхто не виходить. Збліглося люди, виуважили двері и увиділи троє умерлихъ, а четвертого півмертвого, іменно господарі дому Федіка Мельника, котрій въ почі хотівъ двері отчиняти, почувши загаръ, но упавъ на землю недалеко дверей и такъ лежавъ, ажъ люде пріїшли и отратували его. Жінка его, дитина 7-місячна, и піботунка 11-літна дѣвчина упали жертвами загару. Суму тую кататрофи що сумнішою учено тимъ, що жінка латиницю вивали родичі еї до Буділова, дитину же похоронено въ Каплицяхъ; не уважаючи на риданія господара, котрій бажавъ мати її въ купцівъ похоронити. Мазури при загальному негодованію отдалили матерій батьків.

— Горюча рѣка. Жителій Шкоція зауважали бѣ дівочого часу, що въ однімъ мѣсяці рѣки Клайдъ видобувався зъ води густий димъ. Одній рибакъ кинувъ случайно на воду запалений сірникъ и въ одній хвили піднісся надъ водою огневий стовпъ, котрій сів'ятивъ на далекій огорони. Поломій та походила зъ газовъ, котрій добуваються зъ землі, въ котрій суть поклади вугілля.

— Чотири заповѣди для господинъ. 1. Не пріймай олуги, котрія о давнійшихъ своихъ господаряхъ зле говорить, бо то само буде и о тобѣ говорити. 2. Не пріймай олуги, котрія каже, що умੇє всіку роботу, бо небавомъ переовѣдчива, що она нічого не умੇє. 3. Не пріймай олуги, котрія напередъ заповѣдає: що она буде робити, а чого нѣ. 4. Не пріймай олуги, котрія тобѣ вое розповѣдає, якъ єе або то робило у попередній її господині, бо така олуга, то такъ, якъ та жінка, що другому своему чоловікові пригадує безпастанно за свого першого небожичка.

— Кошутъ о народныхъ школахъ. Часопис угорскій оголосили недавно два листи Кошута, де той жалується на слабі постути въ мадяризації Семигороду. Сemu виноватій, по гадці Кошута, жінки-Румуни, съ котрими Мадіре женято, и недостача народныхъ учителівъ — пропагаторівъ мадярізму. Кошутъ думає, що при помочи народного учителя и десяти мадярскихъ родинъ можна буде кожде село семигородське змадризувати.

— Добрий вѣсти. Урядъ громадскій въ Манастирікахъ розписує конкурсъ на посаду громадского писаря, касієра и бухгалтера съ платою 200 зр. и за збиранье податковъ 2%, бѣ збораної суми. Речинецъ до 15 л. цвітня о. р. — Вт. Но-вомъ Санчи опорожнена при гімназії посада професора класичної філології; речинецъ подававши до 3 л. марта о. р. — Шематизмъ клира станиславівської єпархії небавомъ вже вийде зъ друку. — Бзупоткі законъ потине вже 235 лѣтъ. За той часъ вийшло зъ него 248 святыхъ, 1.500 мучениківъ, 13 папъ римськихъ, 60 кардиналівъ и 4.000 єпископівъ. — Въ Підволочискахъ ви-крыто шайку, котра перекрадала на великихъ розмѣръ россійске збоже безъ всякої оплати до Австро-Італії. — Въ Монако зновъ зулоїлося поїзовіми

часами колька самоубійтвъ по причинѣ нещастиї гри. Одинъ італійскій графъ пробивъ себе въ сали гри ножемъ. — П. А. Кадій, родомъ зъ Заліщичъ отримавъ на краківському університетѣ стечень доктора медицини. — Въ Станіславівчику, акушерка-жідівка, обрѣзала новонародженого хлоща хрістіанського. Отецъ дитини запозивавъ акушерку за то передъ судомъ. — Паастеръ робить теперъ пробы надъ ліченемъ сухоти и дифтерії черезъ щелінне. — Въ Чернівцяхъ забрала поліція у колькохъ шинкарівъ горбівку, котру они за для придання єї більшої "моці" заправляли наприкінці всіміні збліжень.

— Заходомъ о. Щастного Саламона будується въ Комарникахъ, турчанського повѣта, величава церковь за 12.000 зр.

ВѢСТИ ЗЪ АЕПАРХІЇ ЛЬВІВСКОЇ.

Въ пропозицію принятія: А) На Я

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 6351 133—?

Спеціальности и универсальний средства, французской и иной, какъ черезъ юю такъ и черезъ иной фирмъ оповѣщуванія.

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневному

5% Листы Гипотечный

1523 15—? якъ также

5% Преміовани листы Гипотечный

Порученія зъ провинціи выконує отъ воротною поштою безъ провизії.

(Штампъ изъ газеты Банкъ Гипотечный)

Черезъ „Дѣло“ прислали дальше:

Для „Продукты“: о. И. Т. въ Черкасъ 1 зр.; А. З. въ Балой 2-12 зр.; Чит. въ Сокали 1 зр.; о. И. Д. въ Кукозовѣ 2 зр.; Братство въ Руданцахъ 1 зр.; Братство въ Кукозовѣ 1 зр.; о. И. П. въ Фереску 55 кр.; о. А. С. въ Стебнѣ 1 зр.; о. Е. К. въ Боску 3 зр.; о. К. Д. въ Топоровѣ 2 зр.; о. П. Г. въ Шершеневцахъ 2 зр.; о. Т. Д. въ Мартиновѣ 2 зр.; о. Н. В. въ Злодѣйкахъ 2 зр.; З. С. въ Смолускахъ 1 зр.; о. Т. Г. въ Городицѣ 2 зр.; о. А. Л. въ Одреховѣ 2 зр.; И. М., А. М., Д. И., всѣ въ Одреховѣ по 1 зр.; Г. С. въ Крупѣ (Босна) 2 зр.; Я. С. и И. С. въ Сокали по 1 зр.; о. И. Д. въ Ясеневѣ 2 зр.; о. В. Н. въ Пересиновѣ 2 зр.; о. М. Ш. въ Мишанѣ 2 зр.; о. В. П. въ Глинину 1 зр.

На Правоваръ Аулича: о. Г. С. въ Коломѣ 270 зр.; о. Г. В. въ Зеденѣ 270 зр.; о. И. Я. въ Дави 270 зр.; о. К. С. въ Гиничахъ 270 зр.; о. В. Б. въ Мужиковцахъ 270 зр.; С. Д. въ Испасѣ 325 зр.; о. И. Д. въ Каминѣ 270 зр.; о. Ю. Д. въ Космачѣ 270 зр.; о. В. Л. въ Ветлинѣ 270 зр.; М. К. въ Городицѣ 270 зр.

Для „Шильдъ Часопис“: о. И. Гер. въ Турѣ 150 зр.; Сестрицѣ въ Хлоопѣцѣ 2 зр.; З. Г. въ Ніарѣ 1 зр.

На „Ист. Библіот. Бартильского“: о. М. З. въ Мишанѣ 325 зр.; Г. Б. въ Романовѣ 3 зр.; стат. ком. въ Харковѣ 230 зр.; Г. С. въ Крупѣ (Босна) 4 зр.; о. И. Д. въ Ясеневѣ 140 зр.; К. Ш. въ Перемышляхъ 310 зр.

Для Общ. им. Мих. Качинского: о. И. Т. въ Черкасъ 1 зр.; Братство въ Кукозовѣ 1 зр.; о. П. Е. въ Кровомѣ 1 зр.; о. А. Г. въ Гравмаловѣ 1 зр.; о. В. П. въ Глинину 1 зр.; Братство въ Руданцахъ 1 зр.

Для „Шильдъ Помочи“: о. И. Варалучинскій въ Прощовѣ 1 зр.; панъ М. Варалучинска 1 зр.; панъ I. Олеськова 1 зр.; о. Т. Глининъ въ Городицѣ 2 зр.; о. В. Небывовецъ въ Перегинська 1 зр.

На „Поезіи Маслака“: Т. Р. въ Садагорѣ 1 зр.; о. П. Д. въ Телбѣзѣ 1 зр.; Г. К. въ Калушѣ 1 зр.

Въ Администраціи „Дѣла“ можна достати за присланье 15 кр. на оплату пошты

ЛОСЫ

Великої фантової лотерії устроеної на доходъ „Дѣвочого института“ въ Перемышлѣ. Лотерія та складається зъ 12.100 більшихъ выгравыхъ вартості 1.000, 500, 400, 300, 200 и 100 зр., межи которыми суть дары монархіи пануючихъ въ Европѣ, князівъ церкви и т. д. якъ такожъ въ предметы закупленія комитетомъ.

Цѣна лосу 1 зр.

ДЫМЪ,

повѣсть И. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересыпкою 1 зр. 70 кр.

Достати можна въ администрації „Дѣла“ або въ книгарнѣ Старопідгірської.

43 ПНІВЪ ПЧОЛЬ

якъ найлѣпше заоштрафеныхъ и перезимованихъ въ деревяныхъ, съ подвійними стѣнами удахъ „галицкого Товариства пчольничого“, рамовихъ; такожъ машина до витягнанія меду, праса до воску и 150 рамъ вощини пчольної суть зарязь (2-2) на продажу 1587

въ Рожнятовѣ у Фр. Слоньского
Креховичѣ, 1 місяць отъ станиці.

Курсъ зборжа зъ дня 19 л. марта 1886.

За 100 кільо вогто- ва масла	Львовъ отъ до зр.	Тернополь отъ до зр.	Подволо- чища отъ до зр.	Чорнобіль (17 марта) отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеници	8.— 9.—	7.80	8.80	7.50	8.60
Жита	6.— 6.35	5.60	6.5	5.45	5.95
Ячмінь	5.50	7.50	5.45	6.75	5.—
Овесъ	6.50	7.50	6.—	6.50	6.—
Горохъ	6.— 10.50	6.— 10.—	6.— 11.—	4.60	5.15
Копр.-сѣмъ	—	—	—	7.25	—
Фасоля	7.—	8.50	6.50	7.—	7.—
Выкса	8.—	9.70	8.50	9.90	8.—
Лялика	—	—	7.75	8.50	—
Гречка	—	—	—	—	—
Кукурудза	—	—	—	—	—
Ріпакъ	8.— 10.—	9.— 10.90	8.— 10.—	—	9.— 11.—
Копюшна чорвона	45.— 55.50	45.— 55.—	42.— 54.—	50.— 56.—	45.— 54.—
бѣла	40.— 58.—	40.— 50.—	—	—	45.— 62.—
шведска	40.— 58.—	—	—	—	—
Тимотка	—	—	20.— 23.—	—	—
Хмель за 56 кільо	5.—	10.—	—	—	—

Концесіоноване заведеніе публичныхъ послугачевъ

МІХАИЛА ВАЛИХЕВИЧА
при площе Галицкой ч. 7 у Львовѣпоручается Поважаній П. Т. Публицѣ и єю ласкавымъ взгля-
дамъ до всякої послуги публичної, якъ:до перевозженія меблівъ, знаряддівъ домовихъ при
перепроаджуванію. опакованія такъ меблівъ, якъ
такожъ і вსѣлякихъ іншихъ предметовъ, висылки
товаровъ на залѣзницѣ и достави зъ залѣзницѣ.Дѣяльність ту виконується власними прирядами
до того умисно удержуваніми.За всіку роботу поручену заведенію, ручаться не толькож
власною фірмою, але крімъ сего и кавцію, зложеною
въ Магістратѣ мѣста Львова.Выказы порожнихъ помешкань удержуються стаю и бесплатно
въ заведенію до перегляду.

1591 2-6 Підъ управою Фавстіна Бѣляка.

Гомеріяна-гербата

Лѣкарями поручане, знамените средство

противъ

1508 18-52

недугъ на легки и шії, (сухоты, дыхавища, не-
дугъ гортанки.)

Надзвичайний успѣх! Брошуроу о тѣмъ розсылається даромъ.

Пачка Мрк. 1,20 Лишь правдиву можна одержати отъ А.
Wolffsky, Berlin N., Weissenburger Strasse 79.**Медицинський мыла****MAX FANTA**
Einhorn - Аптеке
P R A G.

Выпробованій и поручений лѣкарями.

Aptekarische Fabrik

Max Fanta

Einhorn - Аптеке

P R A G.

Weissenburger Strasse 79.

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0

1584 38-0